TRĂIASCĂ 1 MAI ZIUA SOLIDARITĂȚII INTERNAȚIONALE A CELOR CE MUNCESC!

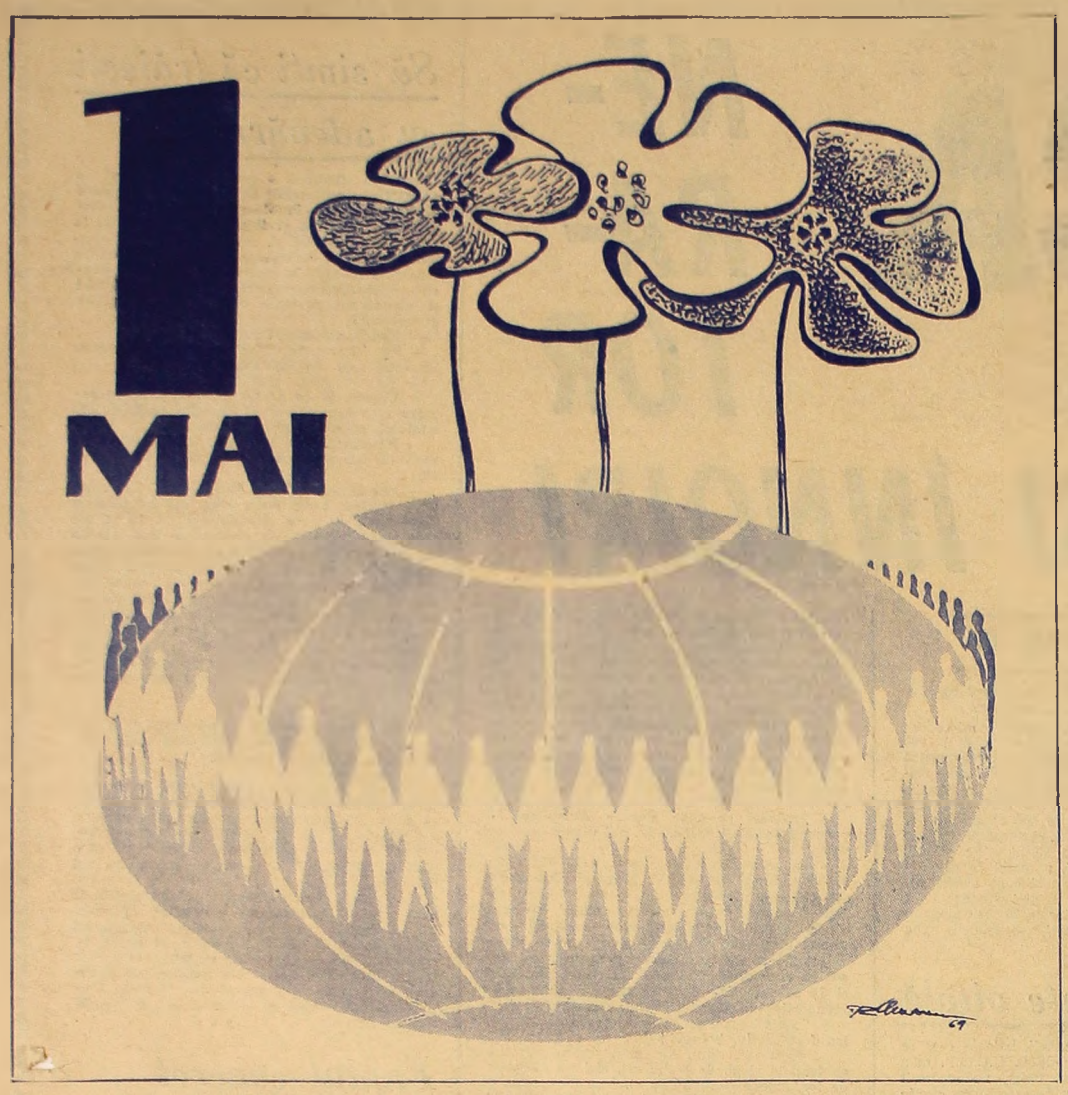

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Steagul roșu

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROȘANI AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

ANUL XXI (XXIV) Nr. 6069 | JOI 1 MAI 1969 | 4 pagini 30 bani

PORȚILE DE AUR

de AL. ANDRIȚOIU

Intrați, intrați pe porțile de aur,
Că le-ați văzut cîndva numai în vise.
Intrați, intrați pe porțile de aur,
Ț-ați stat în lanțuri între porți închise.

Intrați severi, cu frunți innobilate —
Deschideți era cu această cheie.
Intrați severi, cu frunți innobilate —
Căci cheia nu-i o cheie, ci-o idee.

Pe poartă lacătul coclit de veacuri
Era de forma inimii-mpietrite.
Pe poartă lacătul coclit de veacuri
S-a sfărîmat cu vaiete scrîșnite.

Vi-s larg deschise porțile de aur,
Ca două mîini de aur primitoare.
Intrați, intrați pe porțile de aur,
Biruitoare inimi proletare.

SĂRBĂTOAREA PRIMĂVERII

Astăzi, oamenii muncii din întreaga lume sărbătoresc Ziua solidarității și frăției de clasa a celor care produc bunurile materiale și spirituale — zi de luptă, de aspirații spre împlinirea nădejdilor, de ridicare pe noi culmi a cuceririlor revoluționare, socialiste. Pretutindeni, această zi de Întîi Mai — simbol al primăverii și renașterii — este primită cu bucurie. Oameni ai muncii — tineri, femei, vîrstnici — din toate țările Pămîntului sărbătoresc prima zi din luna mai sub semnul intensificării luptei pentru consolidarea dobîndirilor democratice, întărirea frontului mondial al păcii, pentru apărarea idealului de libertate, echitate socială și progres al omenirii.

Alături de proletariatul internațional, clasa muncitoare din România, întregul nostru popor, participă cu însuflețire la lupta pentru triumful nobilei cauze a eliberării omului de sub exploatare și asuprire.

1 Mai 1969 este sărbătorit în țara noastră în condițiile avîntului nestăvilit al muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, al tuturor oamenilor muncii pentru înfăptuirea neabătută a obiectivelor stabilite de Congresul al IX-lea și Conferința Națională a partidului, în cadrul însuflețitor al marii întreceri în cinstea celei de-a 25-a aniversări a eliberării țării de sub jugul fascist. România socialistă prezintă lumii contemporane tabloul viu, înnoitor, al marilor biruințe obținute de-a lungul unui sfert de veac de libertate, independență și suveranitate națională, imaginea impulsului creator al întregii națiuni în ampla acțiune de perfecționare continuă a vieții politice, economice și sociale.

Animați de un fierbinte patriotism, de încredere nețărmurită în partid și politica sa înțeleaptă, oamenii muncii din municipiul Petroșani, alături de întregul popor, participă cu entuziasm la îndeplinirea mărețelor sarcini ce le stau în față. Angajamentele mobilizatoare luate în ampla întrecere ce se desfășoară în cinstea împlinirii unui sfert de secol de la eliberarea patriei se îndeplinesc cu succes. Bravii mineri ai bazinului nostru, urmînd exemplul viu, mobilizator al comuniștilor, au obținut însemnate depășiri de plan, au dat patriei cantități sporite de cărbune în contul angajamentului. Față de 57 000 tone cărbune brut extras, cît este angajamentul anual, în primele patru luni ale anului ei au realizat peste 16 000 tone.

Colectivele exploatărilor miniere Lupeni, Petrila, Paroșeni se situează în fruntea acestor realizări.

Succese importante au obținut și celelalte colective din întreprinderile municipiului nostru.

Buchetul realizărilor de 1 Mai constituie pentru fiecare om al muncii — miner, constructor, energetician, forestier, cercetător — un prilej de mîndrie și, totodată, de mobilizare și mai activă a forțelor pentru îndeplinirea în continuare a sarcinilor ce le stau în față.

Conștienți de faptul că în anul acesta vor trebui să extragă circa 7,6 milioane tone de cărbune, minerii din bazinul nostru își inzecesc eforturile în muncă, răspund cu entuziasm chemării partidului de a da patriei tot mai mult cărbune de calitate superioară.

Alături de mineri, de ceilalți muncitori, oamenii de știință și cultură, întreaga intelectualitate a municipiului s-a angajat cu întreaga sa, forță de creație în lupta pentru împlinirea cu succes a obiectivelor stabilite de partid.

Oamenii muncii din municipiul Petroșani, alături de întregul nostru popor, își reafirmă cu prilejul acestei mărețe sărbători a muncii, încrederea nestrămutată în Partidul Comunist Român, în politica sa internă și externă. Fidel principiilor internaționaliste, partidul nostru militează consecvent pentru pace și progres social în întreaga lume, pentru respectarea fermă a dreptului fiecărui popor — mare sau mic — de a-și hotărî singur soarta. La baza legăturilor statornicite cu țările socialiste stă unitatea țelurilor și aspirațiilor comune, lupta împotriva imperialismului, pentru triumful păcii și socialismului. România a pus la temelia raporturilor sale externe principiile egalității în drepturi, avantajului reciproc, respectării independenței și suveranității naționale, a neamestecului în treburile interne ale altor state. Consecventă acestor principii, țara noastră își îndeplinește cu fermitate îndatoririle sale internaționaliste, militînd activ pentru îmbunătățirea climatului în mișcarea comunistă și muncitorească, între toate statele socialiste, pentru dezvoltarea unor relații economice, culturale și științifice de echitate cu toate țările lumii, indiferent de orînduirea lor socială.

Politica internă și externă realistă, profund științifică, a partidului nostru constituie fundamentul tuturor succeselor obținute în anii socialismului biruitor. Aceasta demonstrează din plin justețea politicii marxist-leniniste a partidului nostru, care aplică în mod creator legile generale ale construcției socialiste la condițiile concrete ale României.

Sărbătorind măreața zi de Întîi Mai, oamenii muncii din municipiul Petroșani, își reafirmă hotărîrea lor de a depune noi strădanii, de a contribui pe măsura capacității și entuziasmului lor la edificarea României socialiste, la progresul ei multilateral, la biruința cauzei clasei muncitoare în întreaga lume.

În ritmul împlinirilor

Reportaj DE ÎNTRECERE

În fiecare primăvară, la fiecare început de mai, încercăm un sentiment anume, al luminii, altul parcă decît în anii precedenți, dar același de-a lungul anilor pe care-i numără vîrsta fiecăruia dintre noi. Fără nici un îndemn anume, la început de mai, munca risipită cu chibzuință de-a lungul unui an pentru a insufleți faptele, dorințele, și bucuriile noastre, se adună în bilanțuri.

Urc pe cele două Jiuri, către izvoare și simt cum spațiul și timpul dispar în freamătul muncii care vine la ziuă din adîncurile acestui pămînt o dată cu uriașul fluviu de diamante negre, în a cărui revărsare îmi place să-mi spăl gîndurile, să-mi caut împlinirile.

Am coborît de nenumărate ori în adîncurile acestui pămînt străjuit de Paring și mîngîiat de Jiu. I-am bătut drumurile subterane, am călcat cu mîndrie pe prundul marilor izvoare de diamante negre. Aici am întîlnit oameni minunați, care cu pricepere și hărnicie îngenunchiază adîncurile ce li se aștern neputincios la picioare.

Petre Constantin, Ioan David, Gheorghe Cosma, Vespasian Cătană, Vasile Dediu, sînt cîteva nume pe care le poartă izvoarele diamantului negru.

Și-n viitoarea și-n murmurul acestor izvoare, combinele se mișcă înghițind sute de tone pe zi. Transportoarele blindate poartă împovărate către ziuă într-un ritm trepidant plînea industriei. În locul cadrilor de brazi aduși de pe crestele munților să sprijine pămîntul în fiecare abataj au răsărit păduri de stîlpi metalici.

Ați fost vreodată într-un abataj frontal dotat cu tehnică modernă? Ați ascultat vreodată freamătul pădurii de metal care se mișcă vrăjită către înainte, pe urmele frontului de cărbune? Nu? Păcat! Vorbele nu ajung să înfățișeze legătura de nepătruns dintre om, metal și cărbune, care aici formează un tot uriaș și puternic. V-ați scăldat vreodată în murmurul fluviului de cărbune care curge desferecat către lumină? Nu? Păcat! Nicicînd în altă parte nu veți putea să vă curățați sufletul ca aici, la umbra pădurilor de oțel, la foșnetul lor, în murmurul fluviului de cărbune, de sînge al pămîntului, i-aș zice.

Și lapte lor, rod al muncii de fiecare zi, se adună o dată cu murmurul izvoarelor de cărbune în vuietul uriașului fluviu ce curge nestăvilit către ziuă, în stare să se întrecă în tărie cu soarele.

În acest fel, harnicii mineri ai Văii Jiului întîmpină sărbătoarea muncii cu lapte. Cele peste 16 000 tone de cărbune date în plus de la începutul anului sînt cea mai bună mărturie că minerii știu să-și țină cuvîntul dat. În fruntea tuturor se află minerii din Lupeni, urmașii eroilor de la '29 care, nepricepînd nici un crîmpei de energie, au depășit planul în patru luni cu peste 15 000 tone, fiind la un pas de îndeplinirea angajamentului anual. Îi urmează minerii celei mai noi mine din bazin — mina Paroșeni — care, în dorința de a-și dovedi maturitatea, s-au întrecut pe sine, realizînd 4 200 tone de cărbune peste plan, cu 3 500 tone mai mult decît s-au angajat. Alături de ei se află minerii de la Petrila, Aninoasa și Dilja care-și măsoară cu succes forțele în marea întrecere. Nume de brigăzi? Piecare din aceste mine formează un colectiv uriaș ale cărui forțe converg cu certitudinea împlinirii către izbîndă, îndeplinind și depășind așa cum se cuvine sarcinile de plan.

Alături de mineri, pe cuprinsul municipiului nostru își desfășoară activitatea și forestierii, cei care înnobilează aurul verde, a doua bogăție a Văii Jiului. Depășind pe patru luni producția globală cu 2 la sută, realizînd peste 30 000 lei economii la prețul de cost și îndeplinind planul de export în proporție de 103,4 la sută, forestierii participă astfel la măreața sărbătoare a muncii cu însemnate succese. Alături de ei, cu fruntea sus, vor trece prin fața tribunei salariații I.I.L. Petroșani, I.E.C. Paroșeni, „Viscoza" Lupeni, celeriștii și mulți alți oameni ai muncii de diferite profesii, de la diferite unități economice ale municipiului. O simplă enumerare a lor, ar prelungi la nesfîrșit lista. Important este însă faptul că, 1 Mai 1969 este întîmpinat cum se cuvine cu noi și însemnate realizări în muncă, valori care certifică pe deplin atașamentul lor nestrămutat față de partid, față de țară.

R. S.

ARMINDENI

Cu rădăcina adînc înfiptă în grădina tradițiilor muncitorești, Întîiul Mai aduce an de an prilej solemn cinstirii muncii. În fiecare primăvară, o dată cu seva ce urcă în copaci, pornește din piepturi un cînt de slavă, preamărind pe acei care cu brațele și mintea plămădesc viața nouă pe care o trăim.

În seculara noastră Vale, Prima zi de mai e și ziua aducerilor aminte. Aduceri aminte de cei care au pregătit drumul pe care în dimineața aceasta va trece un torent al fluviului viu ce-și are izvoarele în granitul sacru a muncii, de negura vremilor cînd munca era lipsită de caratele ce o înnobilează.

În dimineața aceasta de mai, privind marea de cravate roșii, cei ce se găsesc la cumpăna vieții, cuprinși de emoție, vor găsi în labirinturile memoriei ziua în care au zărit prima cocardă roșie aninată în piepturi oțelite în lupta nemiloasă din adîncuri, la primul drapel roșu purtat în briza dimineții, la luciul alămurilor ce se legănau în fruntea coloanei pornită festiv spre locul unde se-ntîlneau toți minerii din Vale, cîmpia Surducului.

Și azi, cuprinși de bucuria vieții în care munca a căpătat titlu de noblețe, să nu uităm să depănăm firul acestor amintiri celor care s-au născut și crescut sub soarele acestei vieți. Să-i învățăm și să-i ajutăm să pună armindeni la porți și la ferestre, semn că tot ce am făurit prin muncă se înalță către țară, să le povestim istoria purpurei ce-și unduie faldurile peste munți și peste cîmpii, în dimineața aceasta de mai.

T. KARPATIAN

Constructori pe metereze

Terra a perpetuat din negrăi de vreme un obicei drag nouă tuturor. Este obiceiul ca la sărbători să ne măsurăm împlinirile, să scrutăm orizonturile, să nozuim încrezători mereu spre alte meteze. Un asemenea prilej de reflecții și bilanțuri îl constituie de aproape 70 de ani în țara noastră Întîiul de Mai. În această zi de caldă primăvară, cînd pocnesc mugurii în grădini, iar clorofila naște la tot pasul verdele crud, toți cei ce muncesc de pretutindeni se vor regăsi în revărsarea de entuziasm și frumusețe, în legătura indestructibilă ce-i unește, în bucuria biruințelor și a izbînzilor viitoare, în mesajul de solidaritate umană și de pace. Printre coloanele de demonstranți, vor răsuna în adieri de vînt sub falduri de steaguri roșii și tricolore, urări de noi succese, chemări spre înrudiri de visuri și năzuințe comune.

Într-o atmosferă de puternic avînt creator, pe fețe cu zîmbetul izbînzilor și cu hotărîrea repetării lor la scară mărită, toți cei ce muncesc cu brațele și cu mintea vor raporta îndeplinirea angajamentelor, își vor manifesta încrederea și atașamentul fierbinte față de politica înțeleaptă a partidului nostru, privind optimiști imaginea zilelor care vin.

Se vor afla azi în coloană și urmașii lui Manole, ai acelui meșter Manole. Vor veni la întîlnire cu primăvara constructorii, a căror vrednicie, izvorîtă din legendă, este materializată în noua geografie și geometrie a țării. La Petroșani îi vom vedea demonstrînd pe meșterii ale căror brațe au ridicat mii de ferestre spre soare, pe meșterii ai căror umeri sprijină verticala și orizontala localităților noastre miniere.

La acest Întîi Mai, care are o semnificație deosebită, prin prisma celor două mari evenimente ce-i vor urma — sărbătorirea unui sfert de veac de la Eliberarea patriei și cel de-al X-lea Congres al partidului — constructorii Văii Jiului vor aduce cu ei un buchet apreciabil de realizări, pe care le vor amplifica în lunile care urmează. În anul care a trecut și pînă acum ei au dat în folosință sute de apartamente confortabile, multe alte obiective social-culturale — elemente semnificative de creștere a nivelului de trai al populației.

În aceste zile, constructorii accelerează întrecerea cu timpul în care s-au angajat cu luni în urmă. La blocul M 2 din Petroșani, brigăzile conduse de zidarii Marin Rădulescu, Anghel Arșoi, Stelian Cocean, Victor Pîrvu, lucrează pe două schimburi, hotărîți să predea blocul cu o lună de zile mai devreme, adică la sfîrșitul lunii mai și nu la 30 iunie cum fusese planificat. Tot cu o lună de zile înainte de termen s-au angajat să dea în folosință blocul B 1 din Lonea, cu grad de confort diferențiat, și brigăzile conduse de zidarii Ion Ilca, State Ciuriță, Ion Bălușă, de instalatorii Ion Chirilă și Ion Desculțu, de electricianul Hristos Zanzis, de tîmplarul Ion Tobă.

Cu același entuziasm în muncă lucrează constructorii și la blocurile C 11 și C 12 din Vulcan, și la noul complex comercial, la blocurile A 8 din Lupeni, cu 88 apartamente, la fundația celor două cămine pentru nefamiliști, cu cîte 300 locuri fiecare, amplasate unul la Dilja, iar celălalt la Aeroport, în apropierea cărora se vor construi două cantine moderne cu o capacitate de cîte 300 de locuri.

Amprentele vrednicieei constructorilor le întîlnim pretutindeni pe unde au trecut. În fiecare bloc, în fiecare apartament, ei au lăsat parcă o parte din căldura cu care au lucrat, o parte din căldura sufletului lor, trecînd să pună mai departe noi cărămizi la edificiul atît de drag pe care-l construim — socialismul.

Din oțel, beton și sticlă, acești pasionați ai culorilor albe și roșii vor zămisli într-un loc unde cerul se sărută cu pămîntul un mare hotel turistic ce se va oglindi în apele limpezi ale lacului de acumulare de la Valea de Pești, pe undele căruia vor aluneca în voie bărci și vaporașe. Această construcție de proporții — hotelul turistic de la Valea de Pești, pentru care se vor cheltui aproape 7 milioane lei — va avea o capacitate de 120 de locuri, în camere cu două și trei paturi, va cuprinde un restaurant modern cu terasă unde vor putea servi simultan masa 200 de persoane, va oferi turiștilor condiții excelente de găzduire. Lucrările hotelului care va avea formă de pește și în coada căruia va funcționa centrala termică proprie, vor începe în chiar zilele lunii mai și se vor termina spre finele anului viitor.

Pricepercea și hărnicia urmașilor lui Manole ne vor oferi grandoarea unei lucrări care va înfrumuseța un colț de Vale pierdut undeva la poalele Vîlcanului.

Și tot acolo, la poalele Vîlcanului, constructorii vor bara calea unui phîiaș zglobiu de munte, pentru a ne oferi nouă, în anii care vin, mai multă apă. Dar cîte bucurii frumoase nu ne-au oferit și nu ne oferă constructorii. Cînd deschidem ușa apartamentului nostru modern, gîndul ne poartă fără să vrem la aceia care i-au dat viață, la oamenii aceia vrednici ale căror palme bătătorite de mistrie și rindea ne pregătesc nouă odihna și confortul. Acești pionieri ai înălțimilor, care ne deschid în fiecare zi noi ferestre către soare, care pastelează cu produsul muncii lor peisajul localităților noastre, se vor întîlni azi în coloană cu primăvara aceasta frumoasă, cu toate primăverile noastre libere.

Cu ecoul izbînzilor trecute în suflete, cu conștiința maturității creatoare și încrederea în noi împliniri de visuri, constructorii Văii Jiului vor coborî azi de pe schele pentru a demonstra sub falduri de drapele larg desfășurate în adierea vîntului, simbolizînd hotărîrea lor de luptă și speranțe, alături de toți cei ce muncesc de pretutindeni.

Dumitru GHEONEA

Pînă la înălțarea armonioasă și deplină sub bolțile largi, blocurile și-au găsit buni „parteneri de conversație" în macaralele cu siluete impunătoare și suple.

Foto: N. MOLDOVEANU

MUNCA GENERATOR DE PERMANENȚE ȘI ÎNNOIRI

Cîmp de afirmare a destoiniciei

Unul dintre veteranii minei Uricani, care de ani de zile nu știe ce înseamnă rămînerea în urmă față de plan, este brigadierul **Gheorghe Scorpie.** Binecunoscut prin depășirile de plan ce le atinge lunar brigada sa (în jurul a 25—40 la sută), pentru promptitudinea și iscusința cu care reușește să ducă la îndeplinire misiuni dificile în înfruntarea cu lumea subpămînteană, minerul Scorpie a cîștigat stima și încrederea deplină a colegilor săi. Pe ce temei? Pe temeiul exemplului ce îl dovedește fiecare dată în lupta cu greutățile.

— **Munca, ne-a spus el, îți definește valoarea de om, îți asigură stima și respectul colectivității. Or, mie nu mi-a fost indiferent niciodată modul în care sînt privit de cei din jur, m-am străduit să le merit încrederea, să am parte de prețuirea lor. Aceasta se poate realiza printr-o singură cale: prin faptele tale la locul de muncă, în sînul colectivului de oameni care te judecă în fiecare zi cu exigență, pe care caut s-o stimulez prin exemplul meu personal.** Angajat alături de celelalte brigăzi ale minei în marea întrecere din acest an am reușit cu brigada ce o conduc să extrag peste plan de la începutul anului 1 200 tone de cărbune, ceea ce înseamnă că pentru perioada ce urmează, trebuie să ne reînnoim angajamentul în cinstea marii sărbători de la 23 August.

Cu aceleași cuvinte simple, dar calde și bogate în semnificații ne-a vorbit și tînărul miner **Vasile Mărgineanu,** șef de schimb într-unul din marile frontale ale minei Lupeni, în care își desfășoară activitatea brigada lui Vasile Caila.

— **Munca m-a învățat să fiu drept, cinstit, să nu mă dau bătut în fața greutăților care apar nu o dată în drumul nostru către inima pămîntului. Stratul de cărbune nu-i blind, continuu ne încearcă prețuirea, tăria, iar pentru a-l supune n-avem de ales decît o singură cale: să ne perfecționăm, să învățăm în fiecare zi.** Față de acum 10 ani cînd eram vagonetar, abatajul, ca de altfel întreaga noastră mină, s-a schimbat mult. Stîlpi hidraulici, utilajele moderne ne ajută să scoatem la zi cît mai mult cărbune. Aceasta înseamnă că pentru a fi în rînd cu tehnica nouă trebuie să ne sporim prețuirea. Această cerință m-a determinat ca, în același timp cu școala de calificare să-mi completez studiile, să termin școala generală, cu gîndul și cu hotărîrea fermă, bineînțeles, să-mi continui studiile, să ajung maistru miner, cu credința că reușesc în abatajul în care lucrez astăzi să-mi aduc și mai deplin aportul la creșterea extracției de cărbune.

Asemenea lui Scorpie și lui Mărgineanu sînt zeci și sute de oameni în fiecare mină a Văii Jiului. Destoinicia și hotărîrea lor de a nu precupeți nimic pentru a ieși victorioși în întrecere, înseamnă în ultimă instanță rodul dăruirii lor plenare pe frontul muncii.

Sinteză a sîrguinței și priceperii

Următorul dialog l-am purtat la umbra semetului turn de extracție care domină ca un uriaș semn de exclamare intrarea prin „poarta" estică a orașului.

Interlocutorul nostru, inginerul **Petre Munteanu,** proaspătul director al exploatării pentru deschiderea de mine noi.

— Ziua de 1 Mai ne găsește cu puțul principal din incinta minei săpat de brigada lui Dionisie Bartha pe o porțiune de 70 metri — ne-a declarat interlocutorul. La puțul principal se execută la ora actuală fundația viitorului turn de extracție. În cadrul lucrărilor de deschidere a noii exploatări înaintăm vertiginos către orizontul 500, la puțul de aeraj nr. 2, unde lucrează harnica brigadă condusă de minerul capabil și întreprinzător Augustin Demeter, iar la puțul auxiliar din incinta est, brigada tînără, destoinica a lui Grigore Tătaru a executat deja cei dintîi 30 metri către straturile de cărbune din adînc. Simultan, coordonăm complexul de obiective de deschidere a cîmpului minier Bărbăteni unde lucrările ce se efectuează la cele două orizonturi vor face în curînd joncțiunea cu mina Lupeni. Avem încrederea că scopul propus va fi îndeplinit, deoarece printre oamenii de acolo se află și colectivul brigăzii conduse de Alexandru Szilagyi, cu multă putere de muncă, constant în realizarea sarcinilor ce-i revin.

— Din cîte știm, sînteți un specialist în lucrările de deschidere și pregătire.

— Într-adevăr, se poate spune că așa este. Începuturile mele profesionale, după absolvirea institutului, au fost în cadrul minei Dîlja. De fapt, pe atunci mina Dîlja nu a existat decît în amintirea celor bătrîni și în proiectele care se cereau înfăptuite.

— Greutăți?

— Nenumărate. Dar cine le ține evidența? Terminarea cu bine a unei lucrări însemna pe de o parte dispariția tuturor necazurilor, iar pe de altă parte un plus de experiență care ne îndemna la stăruință, la mai multă exigență față de munca colectivului pe care-l conduceam.

— În noua funcție în care ați fost numit, desigur că veți aplica cu prioritate, în folosul bunului mers al exploatării pe care o conduceți, experiența dv. de pînă acum, a colectivului din care pînă mai ieri ați făcut parte. Ce ne puteți spune în acest sens?

— **O dată depășită perioada de tatonare, de cunoaștere a fiecărui om al noului colectiv, voi încerca să întăresc personalitatea fiecărei brigăzi, a fiecărui om. Aceasta pentru că o necesitate firească a oricărui colectiv, o premisă a rezultatelor valoroase, este ca munca să se desfășoare într-un climat sănătos, de disciplină, fiecare membru al colectivului avînd astfel posibilitatea să-și etaleze cu prisosință prețuirea și calitățile pe care le are. Munca e un act colectiv care trebuie să îmbine deopotrivă sîrguința și pasiunea, hotărîrea și prețuirea.**

— Care e ținta strădaniilor colectivului în cadrul întrecerii socialiste?

— Respectarea termenelor de punere în funcție a noilor mine, Bărbăteni și Livezeni, este dezideratul fundamental înscris la primul punct al ordinei de zi a activității noastre. Strădaniile întregului colectiv pe care-l conduc converg cu prioritate către aceasta. Cînd primele tone de cărbune din adîncurile minelor Bărbăteni și Livezeni vor vedea lumina zilei, în termenele prevăzute, atunci pot spune că ne vom acorda un moment de odihnă, pentru a porni cu noi forțe pe fronturile largi ale deschiderii și pregătirii de noi cîmpuri miniere.

De la necesitate la pasiune

Reportaj anchetă de RADU SELEJAN și ION DUȚEK

— **Fără muncă viața e un non-sens** — ne-a declarat încă tînărul și unul dintre cei mai pasionați tehnicieni mineri de la mina Vulcan, **Virgil Ursu,** aflat aici de 16 ani, de pe vremea cînd mina făcuse primii pași spre maturizare.

Și într-adevăr, Virgil Ursu, ca mulți alții de la Vulcan sînt astăzi parte integrantă, legați cu trup și suflet de cuceririle, de năzuințele cu care mina renăscută pășește spre viitor.

— Aici la Vulcan am învățat ce înseamnă dăruire, pasiune pentru meseria pe care mi-am ales-o, pentru muncă.

— Deci, ca și alții, în muncă, ați trecut de la faza necesitate la pasiune. Cum s-a făcut această trecere în activitatea dv.?

— La început, am fost școlarul cuminte al acestui dascăl pretențios și bun în același timp, care se cheamă colectivul minier. Făceam ceea ce mi se spunea, în vreme ce căutam să deprind cît mai bine tainele meșteșugului. Uneori îmi era teamă de rezultatele hotărîrilor mele, altcori aveam senzația de nesiguranță, dar toate acestea s-au topit undeva în căldura colectivului, care m-a ajutat de nenumărate ori, efectiv și mi-a întărit încrederea în propriile-mi forțe. Căci, trebuie să vă spun, la un moment dat simțeam nevoia să știu că o lucrare dată pe mina mea are sorți de împlinire, că trebuirile au mers bine și sarcina dusă la bun sfîrșit. Abia după cîteva asemenea lucrări care au constituit, pot spune, examenul meu de maturitate, munca s-a transformat din simplă necesitate în pasiune. Abia atunci am simțit că merg pe picioarele mele, că sînt stăpîn pe gîndurile și hotărîrile mele. Aceasta m-a învățat apoi cum trebuie să mă apropii de oameni, să-mi apropii colectivul din care făceam parte. **Inoculînd fiecărui ortac al meu pasiunea pentru muncă, am reușit să înțeleg și să fiu înțeles de oameni. Și aceasta e cheia succeselor mele de pînă acum.**

— Dar fiecare om înseamnă un punct de vedere în ceea ce privește diferitele probleme ce le ridică producția. Ați reușit întotdeauna să ajungeți la o concluzie comună care apoi să fie aplicată cu strictețe în practică?

— De cele mai multe ori, da. Fiecare sarcină a fost defalcată pînă în cele mai mici amănunte, șeful de brigadă avînd latitudinea să-și organizeze în așa fel lucrul încît concluzia comună să nu fie deformată în detrimentul deciziilor noastre. Fiecare verigă trebuia să acționeze în consecință cu care lucram, condițiile create pentru toți cei cărora le repugnă stagnarea, plafonarea.

Cei 7 ani de muncă m-au călit și mi-au dat încredere în forțe. Așa se face că în anul 1960 eram student al facultății de electromecanică Timișoara, cu bursier al întreprinderii. Anii studenției au trecut. Acum sînt inginer în specialitatea electrotehnică. În cadrul I.E.C. Parașeni mi s-a încredințat munca de șef al secției cazane. Este o muncă frumoasă, care mă pasionează și în această calitate caut să-mi aduc aportul pentru ca, în cadrul secției, procesul de producție să se desfășoare în cele mai bune condițiuni. Pe trimestrul I, colectivul secției cazane și-a realizat sarcinile de plan, iar în cinstea zilei de 1 Mai ne prezentăm fără nici o avarie din vina personalului.

O necesitate vitală

Scăldată în freamătul muncii, hala în care se nasc construcțiile metalice de la U.U.M.P. ne-a primit ospitalieră. Fără să vrem, ne-am oprit în fața unui cofrag în curs de asamblare, căruia sudorul **Nicolae Tudor** îi semna actul de naștere. Este unul din fruntașii uzinei care 5 ani la rînd a cîștigat steluța rubinie ce se acordă celor vrednici. E o dovadă a unei credințe intime a acestui priceput meseriaș, despre care interlocutorul ne-a declarat următoarele:

— **Socotesc că suprema mulțumire pe care o poate avea un om în viață, nu poate fi altceva decît conștiința datoriei împlinite față de oameni. Aceasta nu e altceva decît munca, roadele ei. Socotesc că acela pentru care munca, aportul la progresul și bunăstarea generală, nu a devenit o necesitate vitală, nu poate fi un om integru, demn de semenii lui, de respectul acestora.**

Un alt interlocutor — pe care l-am căutat tot într-o hală de construcții metalice, maistrul **Ilie Pomană** de la I.P.S.F. Livezeni, ne-a mărturisit următoarele:

— Am satisfacția unei îndeletniciri a cărei roade sînt mai „palpabile" decît în orice altă meserie. Munca noastră este înmănunchiată în marile innoiri pe care le cunoaște Valea Jiului. Confecțiile metalice, ce le executăm pentru noile blocuri, utilajele ce le asigurăm pentru șantiere ne leagă cu mii de fire de activitatea șantierelor de construcții. Fiecare construcție nouă pe harta Văii Jiului e o materializare și a pasiunii cu care lucrează colectivul nostru pentru a termina la timp toate comenzile șantierelor, pentru a deservi prompt, constructorii cu utilaje și diferite instalații. **Faptul că în primele 4 luni ale anului colectivul Grupului II de construcții și-a realizat integral sarcinile la predarea de apartamente exprimă cît se poate de grăitor aportul colectivului nostru, faptul că în pofida greutăților generate de anotimpul rece, utilajele noastre au funcționat bine, că contribuția noastră la pulsul șantierelor a fost la înălțime. Țin să asigur că această contribuție va fi și în viitor pe măsura exigențelor mari ce stau în fața constructorilor Văii Jiului.**

...Ne-am apropiat de siluetele suple ale viitoarei fabrici de brichete de la Coroești. Primăvara se contopește aici, mai mult ca oriunde, cu pulsul trepidant al muncii constructorilor ce-și văd de la o zi la alta împlinite roadele cîtorva luni de muncă și luptă cu gerurile iernii, cu ploile și înălțimile bătute de vînturi. Viitoarea uzină de brichete a prins contur, cadrele ei de rezistență au fost ridicate pînă la nivelul 5 în termenul prevăzut: 1 Mai. **Ce poate da mai multă satisfacție unui constructor decît satisfacerea imperativului major, predominant pe fiecare șantier: respectarea termenelor?** Despre această satisfacție ne-a vorbit șeful unei echipe de fierar-betoniști, **Dumitru Boldis,** un veteran al șantierelor industriale de pe întinsul întregii noastre patrii. Numele lui se află printre semnatarii actului de naștere a unor obiective de răsunet de la Bicaz, Medgidia, Năvodari, Borzești, Porțile de Fier, Tg. Jiu.

— ...Și acum la Coroești. Lucrez aici de cînd s-a început turnarea fundației uzinei de brichetaj. În cîteva luni am ridicat cadrele de fier-beton. Peste o lună vom preda construcția montorilor. Aceasta e angajamentul nostru: să predăm fiecare obiectiv cu zece zile mai devreme. Pînă acum ne-am respectat angajamentul. Și, cu siguranță, și celelalte obiective vor avea aceeași soartă hotărîtă de voința, dîrzenia și pasiunea colectivului nostru.

Bucuria visului împlinit

— **Ceea ce mi-a dat munca e bucuria visului împlinit** — ne-a declarat inginerul **Marin Moraru** de la termocentrala Parașeni în timp ce-și ștergea fruntea transpirată de nădușeală, cu mulțumirea omului care a reușit să ducă la bun sfîrșit o misiune grea. Știam despre ce misiune era vorba: dirijarea lucrărilor de reparații la cazanul nr. 1. Cazanul a fost pus în paralel cu celelalte două, iar manevrele ce au trebuit făcute timp de 5 ore s-au terminat cu bine. Cazanul a intrat în funcțiune cu 2 zile mai repede decît era planificat. Deci este și aceasta o satisfacție, un dar de preț adus sărbătorii muncii. Dar să continuăm ideea despre bucuria visului împlinit

— Gîndul, fără să vreau, îmi profilează în fața ochilor anii ce au trecut. Mi se pare că ieri am coborît din trenul ce pătrundea prin ceață în stația Lupeni, cu o valiză mică în mînă, ier în buzunarul de la haină cu actele de studii.

Dar anii au trecut. Botezul focului în producție l-am primit în mijlocul minerilor din Lupeni. Ce oameni minunați! Au urmat anii de muncă împletiți cu cei de studii. Dacă în toamna anului 1953 înaintam timid cererea de angajare către directorul minei Lupeni, în anul 1958, ca maiștri electromecanic, îmi desfășuram activitatea în cadrul sectorului VII investiții-montaj al exploatării. Dar nu m-am oprit aici. Totul era făcut să merg mai departe: oamenii răsuflă fără prea multe discuții catedra și am plecat în Valea Jiului. În scurt timp mi-am dat seama că locul meu nu poate fi mai util decît aici, în mijlocul acestor oameni minunați. Am început munca, dăruirea în folosul acelora care, mi-am dat seama că au nevoie de mine nu numai ca medic ci și ca om. Cred că am reușit. Nu voi putea uita niciodată că, după primul an de activitate în Lupeni, în noaptea de revelion, peste o sută de mineri au venit să-mi ureze „La mulți ani". A fost întîia răsplată a muncii mele. De atunci după altă răsplată nici nu am rîvnit...

— Probabil că după această întîmplare, ați continuat să dați muncii dv. noi dimensiuni, noi valențe...

— Da, m-am străduit. **N-am plecat din Valea Jiului și nu regret de loc. N-am pierdut nimic, am cîștigat, în schimb, un lucru de mare valoare: stima, respectul acestor oameni. Vă spun sincer, n-am o satisfacție mai deosebită decît atunci cînd trec pe stradă și mă salută oamenii, mulți pe care nici nu-i mai cunosc, sau cînd mă reîntorc după o absență de cîteva săptămîni și în saloane văd oamenii care-mi zîmbesc cu recunoștință: „Bine ați venit, domnule doctor".**

— Cum vă explicați această afecțiune din partea foștilor dv. bolnavi?

— V-am mai spus, dovedind aceeași afecțiune față de ei și, de multe ori, aici nu exagerez de loc, suferind alături de ei. Una din profesiunile mele de credință a fost aceasta: să văd în bolnavul meu nu doar pacientul ci, în primul rînd omul, să mă apropii sufletește de el, să-i dau curaj.

— E vorba de psihoterapie?

— Da. Am fost întotdeauna adeptul principiului că influența psihică asupra bolnavului e una din premisele certe ale însănătoșirii lui. Or, aceasta nu se poate realiza fără afecțiune. Fără afecțiune nu se poate face medicină!

— E o recomandare pentru tinerii slujitori ai lui Esculap?

— Da. O recomandare asupra căreia insist mult. O socotesc de mare actualitate, pentru că unii din tinerii mei colegi comit o gravă eroare: prea se îndepărtează de patul bolnavului, uită că un diagnostic real nu se poate da doar pe baza analizelor de laborator.

— Ce mulțumiri ați dori să vă ofere viitorul?

— Să-mi văd tinerii colegi muncind cu aceeași pasiune pentru menținerea renumelui bun cîștigat de spitalul nostru, să-l consolideze chiar...

În încheierea acestor rînduri urăm medicului emerit C. Lepădatu — exprimînd, credem, dorința miilor săi de pacienți — viață îndelungată, ani mulți și fructuoși în slujba binelui oamenilor între care a muncit cu atîta dăruire.

O viață dăruită slujirii omului

De peste 40 de ani, bolnavii din saloanele secției de chirurgie a Spitalului unificat din Petroșani sînt vizitați cu același zîmbet încurajator, părintesc de către medicul emerit **Constantin Lăpădatu.** Zilele trecute, la sfîrșitul unei asemenea vizite, am reușit cu greu, bineînțeles, să-l desprindem pe septuagenarul medic din cadrul preocupărilor sale profesionale pentru un scurt dialog despre muncă.

Cunoaștem că mai mult de jumătate din viața dv. ați dăruit-o slujirii vieții și sănătății minerilor din Valea Jiului. Am dori să ne relatați cîteva momente retrospective din activitatea dv.

— În 1928 eram asistent universitar. Auzisem de Valea Jiului, de munca și viața grea a minerilor din această parte a țării. Și cum îmi doream să fiu alături de oamenii simpli, am pă-

Frumoasa floare a dăruirii

Am avut trei interlocutoare de vîrste și îndeletniciri diferite. Fiecare cu pasiunile, cu preocupările și satisfacțiile ei. Și totuși, în multitudinea acestor pasiuni, preocupări și satisfacții diferite există ceva comun: puterea de dăruire pentru binele general.

— Pentru mine munca a fost calea spre realizare, spre împlinire, ne-a declarat **Ana Taborscki,** ajutor maistru în secția finisaj-textil de la F.F.A. Viscoza Lupeni. De la vîrsta de 20 de ani mă aflu în mijlocul acestui colectiv care a devenit pentru mine o a doua familie. Aici m-am calificat, m-am specializat, m-am maturizat. Munca în mijlocul oamenilor m-a determinat să perseverez în ridicarea pregătirii mele profesionale, m-a ajutat să-i înțeleg pe oameni, gîndurile lor, să apreciez utilitatea, valoarea muncii fiecăruia. Dacă nu mi-a fost greu în acești ani? Știu eu? Să lucrezi în producție, să desfășori și o intensă activitate obștească, și în același timp să fii soție și mamă — nu e ușor. Și totuși, nu am simțit niciodată oboseala. Dimpotrivă. Ceea ce mi-a dat puteri, amplificîndu-mi energia, puterea de dăruire sînt înseși roadele muncii colectivului din care fac parte. Ca și acum, în privința roadelor, colectivul fabricii noastre se prezintă la demonstrația de 1 Mai cu fruntea sus...

...Învățătoarea **Zenovia Huruială** din Vulcan este și dînsa o activistă de frunte.

— M-am deprins de tînără ca tot ceea ce fac s-o fac cu pasiune și cu toată dăruirea. Înainte de a fi învățătoare am fost activistă U.T.C. Acum sînt deputată și președinta comisiei de femei din Vulcan. Care sînt satisfacțiile mele? Le-aș putea enumera din fiecare domeniu: cei 44 de „pui de om" din clasa mea care cu cîteva luni în urmă au admirat pentru prima dată pozele din abecedar, au ajuns să citească, să scrie; ca deputată am reușit să mobilizez toți alegătorii mei la acțiunea de înfrumusețare a localității. În circumscripția noastră toate străzile au fost curățate, în grădinițele din fața fiecărei case înfloresc panselițe. Am satisfacții și în legătură cu activitatea mea în comisia de femei în culturalizarea soțiilor de mineri iar ca mamă și soție, la fel. Printre bucuriile mele cele mai mari: fiica mea Liana se numără printre fruntașele liceului din oraș. Aceasta, prin faptul că **m-am străduit de la început s-o educ astfel încît să respecte munca, să fie capabilă de eforturi.** Cred că am reușit.

...Gospodina **Aurelia Firoiu** ne-a fost prezentată drept cea mai activă deputată din Petrila. Am găsit-o cu greu. Ultimele zile de primăvară veritabilă au întărît și mai mult ambiția petrilenilor de a cîștiga competiția patriotică ce se desfășoară între localitățile municipiului pentru a face ca orașele noastre să fie mai frumoase, mai bine gospodărite. Deputata Firoiu o unul din factorii care țin mereu vie această ambiție.

— **Munca mea? Ce ar putea fi mai frumos...? Să știm orașul, această veche localitate** minieră cît mai curat, mai atrăgător. Cînd văd oamenii întrzăind cu privirea asupra florilor simt că sînt răsplătită din plin. Orașul nostru înfloește mereu. Totuși, cartierele moderne ar arăta foarte sărace fără covoarele multicolore de flori și zone verzi. De aceea, simt o **adevărată chemare către activitatea obștească, pentru a îndemna oamenii să iubească și să creeze frumosul în jurul lor.**

Să simți că trăiești cu adevărat

Sesiunea științifică a cadrelor didactice și a studenților Institutului de mine își desfășoară din plin lucrările. Profităm de pauză și ne adresăm soților **Marta** și **Ernest Mara,** studenți în anul IV preparare și, respectiv, anul V electromecanică, în dorința de a ne împărtăși cîteva gînduri privitoare la munca desfășurată pe băncile amfiteatrelor și seminariilor, în bibliotecă și laboratoare, pentru o cît mai bună pregătire profesională.

— Sînteți consăteni?

— Nu. Vi se pare curios? Eu sînt din Oradea, iar soțul meu din Petroșani.

— Ce v-a atras spre Petroșani?

— Chimia. Și ca să fiu mai explicită, prepararea care înnobilează mincerurile, bogățiile pămîntului, precum munca pe om.

— Interesant. Deși mai mult decît firesc. Dovadă că ultima sesiune ați încheiat-o cu media 10.

— Într-adevăr, sînteți foarte bine informați. **Dar, trecînd peste note, care nu întotdeauna spun totul, aș vrea să subliniez că, în ce mă privește, rezultatele de pînă acum sînt măsura muncii depuse, a străduinței cu care m-am atașat cursurilor, bibliotecii, în ultimă instanță a pasiunii cu care m-am dăruit fiecărei ore de studiu.** În același timp, am participat cu eficiență, cred, la pregătirea unor lucrări științifice între care „Studiul poluării atmosferei din Valea Jiului și gazeificării cărbunilor — cea mai eficientă metodă de remediere a situației actuale", a fost apreciată ca avînd cea mai mare perspectivă practică de aplicare.

— Gînduri de viitor?

— **Să termin institutul, să mă încadrez în producție unde să desfășor o activitate profesională bogată, rodnică și folositoare.**

— Dumneavoastră?

— Să-mi pregătesc cu minuțiozitate — ne spune Ernest Mara — proiectul de diplomă care are ca temă, „Automatizarea complexă a abatajelor mecanizate". Apoi, să continui munca de cercetare, să fin în permanență legătura cu specialiștii institutului, de la care am învățat lucruri deosebite, aceasta, ori în ce colț de țară voi fi repartizată. Prezentarea aparatului proiectat de mine pentru determinarea rezistenței cărbunelui în abataje, în cadrul emisiunii studențești „Alma mater" la televiziune, mi-a dat multă încredere în munca de fiecare zi, mi-a confirmat încă o dată că numai munca neîntreruptă poate duce în final la rezultatele dorite, te poate face să simți că trăiești cu adevărat în toată plenitudinea forțelor.

Faptul concret al existenței

Profitînd de pauza dintre două acte, în toiul repetițiilor unui nou spectacol, ne-am adresat regizorului **Marcel Șoma** care de peste 10 ani trăiește și muncește aici, în Valea Jiului.

— **Ce înseamnă munca pentru mine? Totul. Viața, rațiunea de a exista. Dar cum trăim? Pentru ce și pentru cine? Cum? Bine. Deoarece trăim în libertate și în pace. Și asta înseamnă totul. Pentru ce? Pentru ziua de mîine. Pentru cine? Pentru cei din jurul nostru, pentru cei pe care îi iubim, îi prețuim și care au nevoie de munca noastră. Pentru ei existăm și trăim aici în Valea Jiului.** Întîmpinăm Ziua muncii cu roade bogate, care înseamnă spectacolele ce le-am pregătit. Dar cum spectatorii sînt cei care ne apreciază, îi invit să vizioneze cu mai multă încredere spectacolele noastre. Numai astfel, avînd auditoriu cît mai bogat, vom putea cunoaște cu mai deplină certitudine roadele muncii noastre.

Aceeași discuție am avut-o și cu actorul **Florin Plaur.**

— Ce înseamnă munca pentru dv.?

— **Însăși rațiunea și faptul concret al existenței mele,** ne-a declarat lapidar interlocutorul.

— Care sînt roadele cu care întîmpinați Ziua muncii?

— Legătura cu prima întrebare este indisolubilă. Roadele cu care așteptăm ziua de Armindenl, sînt însăși ceea ce a „rodit sufletul meu în dăruirea pentru cei mulți: arta mea, conștiința, trupul, incluse integral în munca de actor.

— Gînduri pentru mîine?

— Pentru viitor mi-aș dori să pot realiza un „perpetuum mobile" sărbătoresc pentru spectatori, pentru arta teatrală, pentru cultura artistică a Văii Jiului, a patriei noastre.

Profesiune de credință

— **Fără muncă omul nu înseamnă nimic. Munca e tot una cu viața.**

Cu acest dialog a început discuția noastră cu un om însetat de muncă, a cărui viață s-a confundat cu munca. De ce? Pentru că vreme de aproape 50 de ani **Ion Baczonyi** a coborît în adîncurile Văii Jiului, luînd parte la necazurile și bucuriile ortacilor săi.

— Cei care nu lucră, care se feresc de sudoare sînt niște speculanți, oameni de nimica, care se hrănesc cu munca altora. Și asta-i o mare rușine, ne-a mărturisit în continuare interlocutorul nostru, trecut de vreo zece ani în rîndurile pensionarilor. Aș lucra și acum cu drag dar... m-au cam lăsat puterile. Dar de muncă nu te poți despărți cu una cu două. De aceea, mai „activez" și eu, iau parte la acțiunile obștești pentru a face orașul nostru mai frumos. Privesc de multe ori cum ortacii mei tineri merg spre mină.

— Dar dv. ați muncit destul...

— Într-adevăr. Dar am avut parte de zile negre cînd Valea noastră era Valea Plîngerii, fiu oamenii ei n-au avut parte nici de acest drept elementar — dreptul la muncă. În 1931, cînd eram în stare să mă iau în piept cu mina, stăpînii de atunci m-au dat afară o dată cu alți ortaci, pe vremea cînd mina Vulcan a fost închisă. La 24 ani, abia întors din armată, tînăr căsătorit, am rămas pe drumuri. Doi ani am lucrat pe apucate, pe unde am putut. M-a durut mult că m-am despărțit de mină. Abia după eliberare am simțit că munca mea, munca minerilor e prețuită cu adevărat. Să fii avut zece vieți — toate ar fi fost utile. Am fost solicitat unde era mai greu. Am lucrat la deschiderea primelor abataje ale noii mine Uricani. Am devenit educator, dascăl al multor mineri din tînăra generație.

În încheiere aș dori să le spun celor care astăzi defilează prin fața tribunei, tinerilor mei ortaci că noi „bătrînii" avem încredere în ei, că sîntem convinși că vor prețui munca, că vor fi demni de crezul nostru, că prin muncă și numai prin ea putem face viața mai frumoasă, putem merge înainte.

Entuziasmul — țintă și călăuză în creație

Grupul vocal folcloric de la clubul sindicatelor din Vulcan

Cînd, pe imagine, pășesc pragul unei instituții culturale, unul lîngă cel mai apropiat sălașe de locuințe a mîinilor, un sentiment, îmbătrînit odinioară și de Fr. Schiller, că nimic nu poate clădi mai mult decît lăcția entuziasmului.

Acest magnific, minunat organism funcțional, a cărui forță motrice nu poate fi decît flacăra veșnic aprinsă a pasiunii este, în mișcarea culturală, în același timp, țintă și călăuză. Avînd sedimentat în ei, în sîngele lor, în pornirile și acțiunile lor, entuziasmul tumultuos, caracteristic vîrstei și muncii, în continuă efervescență, de azi, iubitorii frumosului, pasionații artei țintesc, oricînd, perseverent, (și ce poate fi mai firesc decît aceasta) entuziasmul succesului. Fără el, interzisă, lasă ochii vieții obsedant și să lupte zilnic, cît toate forțele, pentru a-l atinge, poate(?) s-ar simți... în apele lor.

Am văzut, le-am cunoscut aspirațiile și le am intuit.

Nu, nu pentru a-și umple un gol al timpului liber (un calea cîștigului neuitat, a lăcrimilor de amatori sau a cercurilor de creație existente altfel (nu!) nu pentru a-și exersa, iar și simplu problemele ce consumă atîtea ore de repetiții la Teatrul de stat „Valea Jiului" sau se radiază neterminațele de pe șevalete în atelierele artiștilor plastici din Lupeni și Petroșani! Greșim considerîndu-i îmbolnăviți înspre febrilitatea muncii creatoare doar de teama de gol!)

Poate doar cei care au simțit vreodată chemarea mării, cărora dorința de a reuzi zvonul molcom, blînd sau agitat al valurilor le revine periodic, anual, înfierîndu-i, poate doar cei care într-un colțișor al cărții amintirilor păstrează încă dezvelit, limpede, tărîmul primei dragoste înțeleg patosul, pasiunea creației. Și poate nici aceia în măsură suficientă!

Cei care-i înțeleg îi iubesc. Și-i admiră. Pentru că e emoționant de plăcut să admiri un om stăpînit de o pasiune mare. Și oricît de scurte, sau puține și rare ar fi acele bucăți ale succesului, acele cîntînt de taur ale nunții, pasiunile nu se pierd. Sînt ca... în liziș mișcarea, creează, conservă, desăvîrșesc! Întrebați-l pe pensionarul Gheorghe Urzu dacă, de aproape 40 de ani, de cînd e sufletul corului minerilor din Lonea, s-a gîndit vreodată să-și părăsească, uimirii interesul și fervoarea cu care-și [illegible] membri formațiilor, îndreptîndu-le pașii, vocile și gîndurile. Inființatori [illegible] și animatori ai vieții și mișcării amatorilor: Gheorghe Popa, Sergiu Beșiș, Maria Pătrașcoiu, Gavrilă Vîjiea, Dumitru Vîlcică și alții: priviți grija față de fiecare intonație, înți de ritm și măsură a soliștilor vocali, față de imagini și culoare în lucrările plastice sau fotografice ale amatorilor și veți descoperi realități, veți alta pasiuni.

Și cîți ca ei!

Cîți admiratori inființați ai artei își ard neînsele pasiuni în focul unei munci pline de mari satisfacții în cluburile și căminele noastre culturale!

Tuturor, în această zi cînd munca omului este sărbătorită, cînd omul muncii e sărbătorit, un sincer omagiu.

V. TEODORESCU

RETROSPECTIVĂ

Puțini sînt acei care-și mai amintesc. Doar filele istoriei, îngălbenite de patina vremii păstrează cu fidelitate mărturii ale timpurilor de mult trecute. Din documentele epocii, descifrăm astăzi evenimente și întîmplări asupra cărora ne aplecăm cu pietate și revoltă, deopotrivă.

În Valea Jiului primul 1 Mai a fost sărbătorit în 1890, la un an după istoricul Congres al Internaționalei a II-a, ținut la Paris. Minerii bazinului carbonifer cuprinși de sufletul revoluționar declanșat pretutindeni o dată cu declararea zilei de 1 Mai ca zi de luptă și solidaritate internațională a muncitorilor din întreaga lume, s-au organizat, au formulat revendicări, au manifestat împotriva nemilosei asupriri la care erau supuși din partea autorităților, a patronilor. De atunci, an de an, 1 Mai a însemnat pentru minerii e zi de luptă pentru dreptate, pentru un trai mai bun. Încet-încet, neliniștea începe să stăpînească tot mai mult sufletele omenească de pe aceste meleaguri. După ce tainele pămîntului au putut fi cercetate, de ce nu ar fi și cele ale dreptății? Tot mai vehement se ridică din genunchi acer care, cu umilință aveau privirile aplecate doar spre străfundurile minei, uitîndu-se plin de revoltă spre stăpînii acelor vremuri.

Anii au trecut. La 1 Mai 1918, în șiruri nesfîrșite, minerii din Lupeni, Vulcan, Aninoasa, Petrila, Petroșani au organizat una din manifestațiile rămase în istorie. Încă din dimineața acestei zile, s-au îndreptat în coloane compacte purtînd cu ei zeci de steaguri roșii — simbol al luptei pentru dreptate al muncitorilor — spre locul ce am putea să-l denumim „Islazul Văii Jiului" — Surducul — adevărată cîmpie a libertății minerilor, aidoma celor din alte părți ale căror adînci rezonanțe au rămas înscrise în istoria luptei pentru dreptate a poporului român. Cu toate sforțările autorităților, speriate de amploarea manifestației, de urmările ce le putea avea aceasta, minerii au dovedit acolo, la Surduc, uriașa lor forță, puterea lor nestăvilită de luptă împotriva exploatării.

Odată cu criza economică din anii 1929—1933, Valea Jiului a cunoscut noi frămîntări. Criza a adus după sine concedieri masive de muncitori, închideri de mine, reducerea, nu a zilei de muncă la 8 ore cum au cerut minerii în revendicările lor, ci a zilelor lucrătoare la mai mult de jumătate într-o lună. De aici, șomaj, foamete, mizerie.

În anul 1931 — de acum evenimentele petrecute se mai păstrează încă în amintirea multor locuitori de astăzi ai Văii — de la Lonea la Lupeni au fost răspîndite manifeste prin care se cerea participarea masivă a minerilor și oamenilor la demonstrația din ziua de 1 Mai, demonstrație menită să susțină din nou revendicările poporului în fața celor ce-l exploatau. Forța muncitorească s-a revărsat nu haotic cum au susținut istoricii aserviți burgheziei, ci organizat, după un adevărat program de desfășurare a manifestației. Surducul, aceeași cîmpie a luptelor revendicative, a fost sărbătorește împodobită în folduri și drapele roșii. Coloana minerilor din Lupeni, avînd în frunte sute de biciclești cu cîte un mic drapel roșu arborat de ghidon urmați de fanfara minerilor, a fost întîmpinată în Vulcan, de șomerii de aici, de minerii din Aninoasa la răscrucea drumului. La Surduc, lupenenii s-au întîlnit cu minerii din Lonea, Petrila și Petroșani.

Ajunși, în aprilie 1944, un eveniment de mare însemnătate în istoria mișcării muncitorești: crearea Frontului Unic Muncitoresc, al cărui manifest chema poporul **să-și ia în propriile mîini soarta, să lupte pentru pace imediată, pentru răsturnarea guvernului Antonescu, izgonirea armatelor hitleriste și distrugerea mașinii de război germane.** Forța nestăvilită a clasei muncitoare s-a declanșat, iar cîteva luni mai tîrziu, prin insurecția armată de la 23 August 1944, **țara a fost eliberată** de sub jugul fascist.

1 Mai 1945 — primul într-o țară liberă. Documentele epocii relatează: **La ora 7, coloanele muncitorilor din Petroșani, avînd în frunte membrii partidului comunist, urmate de organizațiile sindicale, Uniunea patriotilor, Apărarea patriotică, Frontul Plugarilor, se îndreptau spre Piața Primăriei, unde erau așteptate de coloanele de muncitori din Lonea și Petrila, avînd în frunte un detașament de plugari călări, urmate de gărzile cetățenești pe biciclete...**

A fost ziua cînd întreaga muncitorime și-a revărsat bucuria, entuziasmul pentru o țară liberă, — raportînd primele rezultate deosebite obținute în producție. Cu cîteva zile înainte de această sărbătoare, comunicatul președintelui Consiliului de Miniștri din 22 aprilie 1945 arăta: **„O echipă de șac de la mina Lupeni a realizat recordul pe țară la extracția de cărbune. Pentru această faptă de înalt patriotism, guvernul dă pildă întregului popor drept eroi ai muncii pe acești harnici mineri".** De atunci recordurile minerilor au cunoscut cote tot mai înalte, în realizările lor de astăzi simțim densitatea timpului, ritmul accelerat al creației materiale, al progresului social.

1 Mai 1969 — revărsare de bucurie, de entuziasm pentru victoriile obținute de poporul muncitor în măreața operă de desăvîrșire a construirii socialismului, de mîndrie pentru viața nouă fericită.

Cifre luminoase pe graficul întrecerii minerești

1 Mai, zi luminoasă care a străluci ca un lucefăr călăuzitor în lunga și frămîntata istorie a mișcării muncitorești internaționale, însuflețind de atîtea ori în trecut și muncitorimea minieră din Valea Jiului în lupta sa pentru o viață mai bună, pentru demnitate, drepturi sociale și pace în lume, a sosit din nou pe meleagurile noastre aducînd cu sine parfumul florilor, seninul intens al cerului și noi speranțe în inimile oamenilor. Venirea acestei mărețe sărbători a proletariatului a înflăcărat cugetul oamenilor muncii din Valea Jiului, le-a declanșat în simțiri un puternic entuziasm și o dorință fierbinte de a contribui, alături de întregul nostru popor, la realizarea exemplară a sarcinilor de plan din penultimul an al cincinalului, de a obține succese din cele mai frumoase pe linia înfăptuirii angajamentelor asumate în marea întrecere socialistă desfășurată în întîmpinarea celei de-a 25-a aniversări a eliberării patriei și a Congresului al X-lea al partidului. Elanul declanșat al oamenilor și amplificat pînă la punctul de incandescență, stimulat de măsuri organizatorice la locurile de producție și susținut de o tehnică înaintată și viguros stăpînită, s-a concretizat, în cele patru luni trecute din acest an — o primă etapă a întrecerii socialiste — într-un frumos și bogat buchet de realizări. În acest buchet de succese obținute întru cinstirea Zilei muncii, minerii din bazin au încorporat tot ceea ce brațele și mintea lor a putut da mai bun și mai de preț zi de zi, minut de minut, în temerara luptă pe frontul cărbunelui din adîncul abatajelor. În rîndurile ce urmează punctăm cîteva din realizările înscrise de colectivele miniere pe graficul întrecerii.

ENERGIE Foto: N. MOLDOVEANU

● Minerii Văii Jiului se prezintă la demonstrația oamenilor muncii de la 1 Mai cu planul la extracția cărbunelui realizat și depășit. Astfel, ultima zi a lui aprilie a găsit colectivele miniere din Centrala cărbunelui Petroșani cu o cantitate mai mare de 16 000 tone de cărbune extrase de la începutul anului peste sarcinile de plan pe bazin. De menționat faptul că, pe baza organizării superioare a producției și muncii, a folosirii la capacitate a modernelor mașini și utilaje din dotare, productivitatea muncii a sporit continuu atingînd 1,566 tone/post, ceea ce întrece cu 1,9 la sută sarcina pe bazin din primele patru luni.

● Deosebit de avîntată a fost munca în abatajele exploatării miniere Lupeni — colectiv ce deține titlul de fruntaș pe ramură. De la începutul anului și pînă în ultima zi a lui aprilie, harnicii mineri lupeneni au trimis la bateriile de cocsificare de la Hunedoara aproape 18 000 tone de huilă. Acest succes colectiv a fost susținut printr-un avînt și o hărnicie de o amploare deosebită de către frontaliștii cunoscutului miner comunist Petre Constantin. De-a lungul primei etape a întrecerii socialiste, colectivul acestei brigăzi a imprimat dinamism și rodnicie întregii acțiuni desfășurate în sectorul V Lupeni pentru sporirea producției de cărbune pe baza folosirii unei tehnologii de lucru moderne, a organizării muncii la frontul de lucru la un nivel superior. Rezultatele acestor strădanii au întrecut așteptările; în luna martie s-a realizat în frontalul brigăzii lui Petre Constantin o avansare de 43,5 ml și o productivitate de 9,15 tone/post (record pe bazin). În ciuda unor greutăți ivite de pe urma tăierii abatajului prin lucrări vechi, și în luna aprilie s-a realizat o avansare de 42 ml cu o productivitate de 8,5 tone/post ceea ce a permis brigăzii să dea peste plan, de la începutul anului, 2 000 tone de cărbune.

● Colectivul raionului III din cadrul zonei I de la mina Lonea s-a angajat să dea peste plan, pînă la 23 August, 1 200 tone de cărbune. Ziua de 25 aprilie a găsit colectivul raionului cu o cantitate de 2 841 tone de cărbune extrase peste plan de la începutul anului, respectiv, cu 1 641 tone mai mult decît prevede angajamentul. Brigăzile minerilor Ion Solovan și Ion Cojocaru au contribuit la acest succes cu 1 083 și, respectiv, 1 451 tone extrase peste plan pînă la data de 25 aprilie.

● Timp de 4 luni, avansările obținute de brigada de pregătiri a lui Iosif Molnar de la sectorul de investiții al minei Dilja nu au scăzut sub 100 metri lunar. Pe luna martie, avansarea realizată în galeria principală de transport (profil 7,14 mp, susținută metalic cu armături TH 4) de la orizontul 440 m a fost chiar de 100 m, pe seama unui randament mai mare cu 1,1 mc decît cel planificat pe post. În aprilie, avansarea obținută de brigadă s-a ridicat, de asemenea, la 100 metri, ceea ce a permis brigăzii să depășească angajamentul de 500 mc, luat pînă la 23 August, cu 179 mc. De menționat că randamentul obținut de brigadă întrece cu peste 1 mc/post nivelul prevăzut în plan.

Între brigăzile sectorului de investiții al minei Dilja care s-au remarcat în întrecere prin randamente sporite și depășiri de plan se numără și cele ale minerilor Dănilă Nagy, Gh. Nicoară, Gh. Pereș și Emil Moldovan care execută lucrările miniere din complexul subteran de la puțul principal al minei.

I. BĂLAN

Mina Paroșeni urcă ferm treptele împlinirilor

UN SENTIMENT — ȘTAFETĂ...

Mîndria, greu de ascuns, pe care o încearcă în prezent colectivul minier al Paroșenilor își are **deocamdată una dintre surse** — categoric nu cea mai bogată și mai semnificativă, dacă cum vom vedea — în faptul că strădania oamenilor săi, pricepuți și harnici, rodește în cea mai tînără exploatare din bazin. Spunem **deocamdată** pentru că nu poate mult timp acest sentiment va fi relegat, rînd pe rînd, de cei care, la Livezeni și Bărbăteni, vor întregi neabătuți rețelele subterane, pregătind cu nerăbdare revărsarea către zînă a noi șuvoaie de bulgări străluitori din adîncuri.

Anii [illegible]—1969... Un interval relativ scurt, înăuntrul căruia însă mina Paroșeni a cunoscut o creștere fantastică, da, fantastică, nu exagerăm deloc pronunțîndu-ne astfel în adresa ei.

De la primii [illegible] de kilometri de galerii parcursă în anul [illegible] pînă la cei 12 [illegible] cît însumează azi întregul labirint de lucrări miniere din această zonă, s-au scurs o perioadă febrilă pentru oamenii de aici, presărată nu o dată cu îndoieli și neliniști, dar mai ales cu mari satisfacții și bucurii. 1967 înseamnă un eveniment memorabil: **intrarea în funcțiune a abatajului frontal cu numărul unu în viața minei, pe stratul 18, blocul IV.** Și — pe zi ce trecea — fluviului negru, descătușat de sub pămînt, a prins să-i sporească, tot mai vizibil, debitul: 65 tone zilnic în 1966, 260 tone în 1967, 575 tone în 1968, pentru ca în anul curent să se înregistreze saltul spectaculos pînă la 900—1 000 tone în 24 ore! Ca în 10 luni să crească producția de aproape trei ori — să recunoaștem — nu este un lucru prea obișnuit...

Utilaje moderne de mare productivitate au luat drumul minei, climatul activității subterane s-a îmbunătățit radical (punerea în funcțiune a celor trei stații de aeraj este o dovadă concludentă), s-a dat în folosință o baie modernă, lămpărie cu deservire, vestiare pentru echipament de protecție și de lucru, spații de locuit în cămine etc. Desigur, încă nu s-a făcut totul în această direcție; totuși ceea ce s-a întreprins pînă în prezent este de bun augur. Se prevede construirea unui cămin cu 300 locuri și a unei cantine care să deservească minerii Paroșenilor și Vulcanului. Ca urmare, din ce în ce mai mulți oameni au început să se îndrepte spre mina Paroșeni. Numai în ultimele două luni s-a înregistrat o sporire a efectivului cu aproape 700 muncitori.

Mulțime în adîncuri a legat și tot mai bunul. Antrenați, pînă la unul, în marea și însuflețita întrecere care a cuprins întreaga Vale a Jiului, minerii colectivului tînăr și entuziast al Paroșenilor se prezintă în pragul Sărbătorii Muncii cu un buchet de realizări deosebite: **aproape 4 300 tone cărbune extrase peste sarcinile de plan ale acestui an** (angajamentul prevedea o depășire de 500 tone), **110 metri spor la investiții, 12 la sută — creștere a productivității!**

Colectivului tot mai sudat, mai matur, mai întreprinzător — îndrumat și sprijinit eficace de organizația de partid — i se cuvin toate laudele. O contribuție de seamă la obținerea rezultatelor meritorii din ultimul timp au adus-o frontaliștii conduși de **Constantin Zaharia** și **Gheorghe Lepădă**, brigăzile de la înaintări conduse de **Nicolae Buzea, Andrei Șandor, Geza Kalman** și **Nicolae Croitoru**. Spațiul nu ne îngăduie să-i evidențiem pe toți cei care au merite incontestabile în situarea colectivului minier de aici pe locul unu în această lună, pe panoul hărniciei.

Mina Paroșeni continuă ascensiunea. În 1970 vor trebui să fie extrase din abatajele ei peste o jumătate de milion tone din prețiosul „diamant negru", urmînd ca la finele anului 1974 să se atingă capacitatea maximă proiectată, **adică zilnic să fie aduse la suprafață nu mai puțin de 3 300 tone.**

Traian MÜLLER

DRUMURI PARALELE — artere vitale ce leagă importantul bazin carbonifer și centru muncitoresc Valea Jiului de destinele județului, ale țării întregi.

Foto: N. MOLDOVEANU

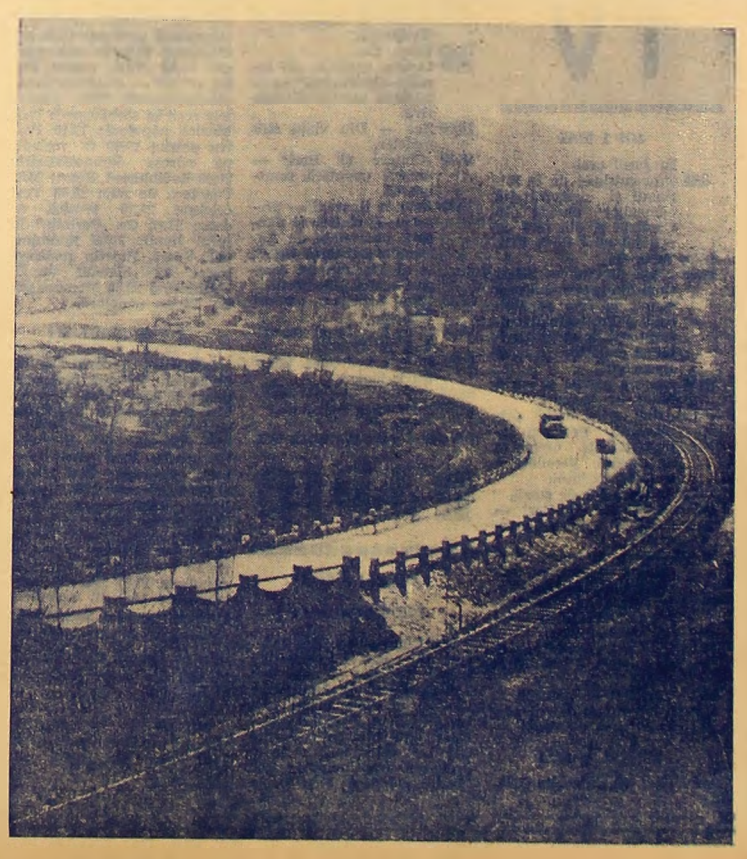

Placă comemorativă pe Parîng

În cadrul acțiunilor care s-au desfășurat pe tot cuprinsul țării, pentru sărbătorirea a două decenii de existență a Organizației de pionieri din Republica Socialistă România, un grup de pionieri de la Școala generală nr. 8 din Hunedoara au fixat, în ziua de 29 aprilie, o placă comemorativă pe vîrful Parîngul Mic. Veniți cu o zi înainte, pionierii hunedoreni au înnoptat la cabana Rusu, apoi dimineața au urcat la cabana I.C.F., de unde s-au desprins cei șapte membri ai cercului de alpinism: Mihai Țopescu, Carol Gladovszky, Ion Popescu, Ionel Cașu, Ioachim Ficuț, Iosif Puie și Dorel Popescu, conduși de comandantul unității I. Stefanovici, care au montat placa commemorativă.

Tinerețe incandescentă, perspective nelimitate

În fiecare an, Ziua muncii este caracterizată de o inepuizabilă frenezie tineească însuflată oamenilor de viața nouă, de prosperitatea ascendentă a țării, de încrederea în partidul comunist, care călăuzește cu înțelepciune și clarviziune eforturile constructive ale poporului nostru. Sărbătoarea muncii va avea semnificații mai complexe, și mai complete, dacă o vom raporta la realitățile de azi ale patriei noastre, realități a căror esență constă în cinstirea muncii, ca element generator de valori materiale și spirituale, îmbogățind patrimoniul țării într-un proces în care sînt angrenați milioane de oameni noi, deveniți astfel numai prin atitudinea lor față de muncă, atitudine inspirată și cultivată cu nebănuită consecvență de către partidul comunist.

1 Mai este o zi de bilanț și, totodată, un corolar al muncii, un imbold pentru activitatea viitoare. Și în Valea Jiului, regiune în care comemorarea Zilei internaționale a muncii este o tradiție care se pierde în desișul anilor, sărbătoarea muncii unește bătrîni, tineri și copii, elevi, studenți și muncitori. Tinerii crescuți în socialism își exprimă exuberanța specifică vîrstei. În noua sa istorie — în această vară patria noastră va consemna printr-o mare sărbătoare urcarea națiunii române pe cea de-a 25-a treaptă a noii sale istorii — România a consacrat tinereții o grijă deosebită. Dacă ne gîndim la posibilitățile de învățătură pe care le-au avut fiii minerilor din Valea Jiului și le comparăm cu cele de acum, imensul pas înainte este de o evidență de neînțeles. Școli generale, licee teoretice și industriale, școli profesionale, importante construcții destinate învățămîntului, generalizarea și gratuitatea învățămîntului de 10 ani — iată numai cîteva dintre posibilitățile care stau înaintea fiului de miner din zilele noastre, fiind numai o parte, vizibilă, a atenției de care se bucură tinerii. În școlile din orașele Văii Jiului învață peste 22 000 de elevi care se pregătesc conștiincios și perseverent pentru a deveni utili societății.

Institutul de mine din Petroșani domină orașul asemenea unei cetăți, o adevărată cetate a inteligenței. În amfiteatrele și laboratoarele, bibliotecile și căminele lui, mai mult de 1 300 de studenți, viitori specialiști în minerit, studiază, cercetează și pătrund pe căile anevoioase ale științei. Este același elan tineresc atît de caracteristic zecilor de mii de studenți din toate centrele universitare ale țării.

A trăi într-o țară nouă, profund democratică și inseparabil legată de interesele tuturor cetățenilor, este o garanție a dreptului la muncă, învățătură și odihnă. Și condițiile de muncă s-au schimbat, activitatea omului este substituită tot mai mult de mașină. Motiv pentru care și atitudinea omului față de muncă s-a schimbat radical: o nevoie aproape intrinsecă îl determină să învețe mai mult, să se autoperfecționeze, să-și ridice necontenit calificarea pentru a conduce și supraveghea mașina. O atitudine nouă exprimată succint și esențial de munca elevilor, studenților, a tinerilor muncitori care învață pentru a-și completa studiile.

În Valea Jiului tineretul constituie o adevărată forță. Peste 40 de mii de tineri, fiecare la locul lui de muncă — pe băncile școlii, în mine sau uzine, amfiteatre sau laboratoare — formați în anii Republicii noastre, au conștiința marilor transformări petrecute în socialism, sînt devotați uriașului efort constructiv de a ridica România pe culmile progresului și civilizației.

Ziua de 1 Mai este o subliniere a eforturilor de muncă ale întregului popor.

T. SPĂTARU

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe vicepreședintele Guvernului Federal Cehoslovac

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășul Ion Gheorghe Maurer, a primit, miercuri la amiază, pe tovarășul Vaclav Vales, vicepreședintele al Guvernului Federal Cehoslovac, aflat în România cu prilejul deschiderii Expoziției industriale cehoslovace.

La primire a participat tovarășul Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Oaspetele a fost însoțit de Karel Kurka, ambasadorul Cehoslovaciei la București.

În timpul întrevederii au fost abordate probleme privind dezvoltarea relațiilor economice româno-cehoslovace, în avantajul ambelor țări. În numele Guvernului Federal Cehoslovac, oaspetele a exprimat călduri mulțumiri guvernului român pentru sprijinul acordat organizării Expoziției industriale cehoslovace.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

Deschiderea Expoziției industriale cehoslovace la București

Miercuri dimineața, în pavilionul B din Parcul Herăstrău din Capitală, s-a deschis Expoziția industrială cehoslovacă.

După intonarea imnurilor de stat ale Republicii Socialiste Cehoslovace și Republicii Socialiste România, Alfred Lenard, directorul expoziției, a rostit cuvintul de deschidere.

În continuare, au luat cuvintul Vaclav Vales, vicepreședintele al guvernului federal al Cehoslovaciei, și Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al României.

Cei prezenți au vizitat apoi expoziția. Pe o suprafață de 5 400 mp, 22 de întreprinderi de comerț exterior prezintă produse din majoritatea ramurilor industriale ale Cehoslovaciei.

Conducătorii de partid și de stat au vizitat Expoziția industrială cehoslovacă

Tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Janos Fazekas, Manea Mănescu, Emil Drăgănescu, Dumitru Popa, Mihai Dalea, precum și Mihai Marinescu și Ion Pățan vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, au făcut miercuri o vizită la Expoziția industrială a Republicii Socialiste Cehoslovace.

La intrarea în expoziție, conducătorii de partid și de stat au fost întîmpinați de Vaclav Vales, vicepreședinte al Guvernului Federal al R.S. Cehoslovace, conducătorul delegației guvernamentale cehoslovace și membrii acesteia, Karel Kurka, ambasadorul Cehoslovaciei la București, Alfred Lenard, directorul expoziției.

Erau de față Corneliu Mănescu, Bujor Almășan, Alexandru Boabă, Ion Avram, Nicolae Bozdog, miniștri, Dumitru Bejan, prim-adjunct al ministrului comerțului exterior, Victor Ionescu, președintele Camerei de Comerț.

Conducătorii de partid și de stat au vizitat standurile expoziției în care este prezentată o mare diversitate de produse ce oglindesc nivelul actual de dezvoltare al economiei R.S. Cehoslovace. Bogat reprezentată este ramura industriei construcției de mașini — produsele industriei de automobile, mașini-unelte, mașini agricole, mașini pentru construcții, machete ale unor instalații complexe pentru industria energetică, mașini textile și grafice. Sînt expuse, într-o gamă variată mașini de precizie, produse ale industriei electrotehnice de curenți slabi, produse chimice și farmaceutice, precum și produse ale industriei textile și de confecții, instrumente muzicale, bijuterii, porțelanuri, cristaluri, obiecte de artizanat.

În timpul vizitei, oaspeții au primit explicații ample referitoare la calitatea produselor, precum și asupra modului de funcționare a mașinilor și utilajelor.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer și ceilalți conducători de partid și de stat au apreciat nivelul tehnic la care sînt realizate produsele, precum și modul de organizare a expoziției. Președintele Consiliului de Stat și-a exprimat convingerea că expoziția va contribui la dezvoltarea și adîncirea în continuare a colaborării economice româno-cehoslovace.

Înainte de plecare, tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer au consemnat în cartea de onoare a expoziției: „Expoziția cehoslovacă ne-a oferit o grăitoare imagine a progreselor obținute de poporul cehoslovac în organizarea și dezvoltarea unei industrii de înalt nivel tehnic. Ea constituie o semnificativă expresie a talentului, pregătirii tehnice și capacității de creație a muncitorilor și tehnicienilor, a inginerilor și specialiștilor din industria socialistă a Cehoslovaciei.

Felicitînd din inimă pe organizatorii expoziției, urăm poporului Cehoslovaciei frățești noi și mari succese în dezvoltarea economiei și în ridicarea nivelului de trai, în edificarea socialistă a patriei sale".

Vicepreședintele Guvernului Federal al R.S. Cehoslovace, Vaclav Vales, a mulțumit conducătorilor de partid și de stat pentru vizita făcută și pentru cuvintele de caldă apreciere la adresa expoziției și a produselor prezentate.

(Agerpres)

VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

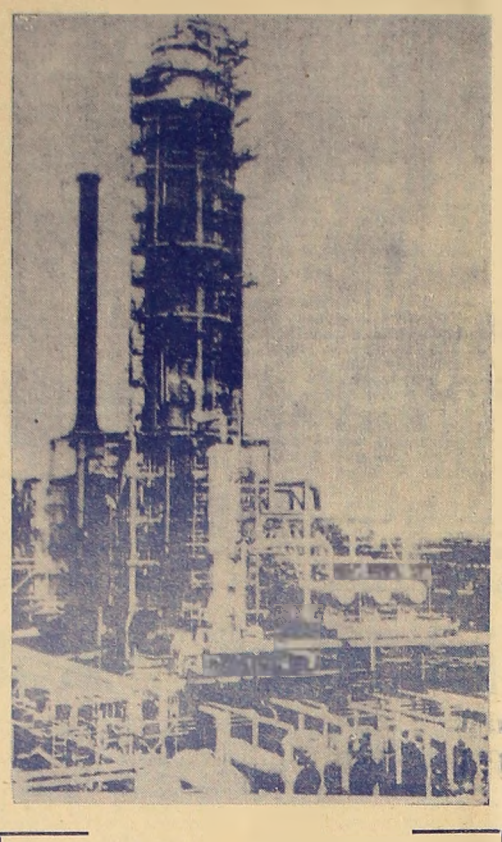

R. D. GERMANĂ: Instalație de distilare atmosferică a benzinei livrată de Republica Socialistă România Combinatului „Otto Grotewohl", Böhlen Leipzig.

SITUAȚIA DIN FRANȚA

● C.G.M. A HOTĂRÎT SĂ ANULEZE MANIFESTAȚIILE DE 1 MAI LA PARIS ● DECLARAȚIA LUI GUY MOLLET ● GASTON DEFFERRE DESEMNAT CANDIDAT LA ALEGERILE PREZIDENȚIALE

PARIS 30 (Agerpres). — Guy Mollet, secretar general al Partidului socialist S.F.I.O., a declarat că partidul său nu va participa la reunirea propusă de Convenția cluburilor republicane pentru a discuta problema unei candidaturi comune a partidelor de stînga la alegerile prezidențiale.

Convenția cluburilor republicane, care regrupează cluburi politice de stînga, a adresat mai multor partide și organizații o invitație de a dezbate în comun o eventuală candidatură unică.

PARIS 30 (Agerpres). — Confederația Generală a Muncii din Franța a dat publicității un comunicat în care arată că, ținînd cont de actuala situație care s-a creat în Franța, după referendumul de la 27 aprilie, a hotărît să anuleze manifestațiile pentru ziua de 1 Mai la Paris. Această decizie, se spune în comunicat, a fost luată pentru a nu da posibilitate elementelor extremiste să se folosească de sărbătorirea zilei de 1 Mai pentru a se deda la provocări.

★

PARIS 30 (Agerpres). — Biroul Senatului francez l-a desemnat pe Andre Meric, vicepreședinte al Camerei Superioare a Parlamentului în funcția de președinte provizoriu al Senatului în perioada cît Alain Poher deține funcția de președinte interimar al Republicii.

★

PARIS 30 (Agerpres). — Gaston Defferre a fost desemnat de Comitetul director al Partidului socialist S.F.I.O. candidat la alegerile prezidențiale din Franța.

În fapt este vorba de desemnarea candidatului pe care partidul socialist S.F.I.O. îl va supune aprobării instanțelor de organizare a viitorului mare partid socialist (de un an de zile au loc tratative între diferite grupări politice franceze de stînga privind gruparea lor într-un nou partid politic).

Se apreciază că partenerii Partidului socialist în cadrul viitorului partid ar putea la rîndul lor să propună alți candidați. La 4 mai va avea loc Congresul de constituire a noii grupări politice.

Sesiunea Consiliului de dezvoltare industrială O. N. U. D. I.

Cuvîntul delegatului român

VIENA 30. — Corespondentul Agerpres, P. Stăncescu, transmite: Luînd cuvîntul în cadrul celei de a treia Sesiuni a Consiliului de dezvoltare industrială O.N.U.D.I., delegatul român, Dionisie Bîrcea, care participă în calitate de observator, a evidențiat rolul eforturilor interne ca factor primordial determinant al dezvoltării industriale a țărilor în curs de dezvoltare și a arătat că progresul economic al fiecărei țări depinde, în primul rînd, de valorificarea în cadrul național a propriilor resurse materiale și umane. În același timp, a arătat reprezentantul român, nici o țară nu poate ignora necesitatea de a întreține relații economice cu alte țări în vederea fructificării într-o măsură mai mare a avantajelor ce decurg din participarea sa la schimburile economice internaționale. România apreciază că promovarea unei largi cooperări internaționale presupune în primul rînd, dezvoltarea și consolidarea relațiilor bilaterale de la stat la stat, pentru a se ajunge prin aceasta la extinderea cooperării multilaterale. O cooperare multilaterală, eficientă a cărei menire este consolidarea și propășirea economiei lor naționale ca entități independente se poate realiza numai prin respectarea principiilor de bază ale dreptului internațional, și nu prin dizolvarea ființei naționale sau de stat în organizații supranaționale. În ce privește România, industrializarea a fost și va rămîne axul programului său de dezvoltare economică. În limita posibilităților sale, și pe bază de avantaj reciproc, a spus delegatul țării noastre, România înțelege să-și aducă o contribuție crescîndă la accelerarea procesului de industrializare a țărilor în curs de dezvoltare.

DIN TĂRILE SOCIALISTE

INAUGURAREA NOULUI AEROPORT DIN VARȘOVIA

La Varșovia a avut loc inaugurarea noului aeroport internațional. Construit după cerințele traficului modern, aeroportul poate primi avioane de toate tipurile, de la cele mai mici la cele mai mari. Capacitatea de trafic a aeroportului este de un milion de pasageri pe an, iar în perioada de maximă solicitare el poate deservi 2 500 pasageri pe oră.

CENTRALĂ ATOMO-ELECTRICĂ DINCOLO DE CERCUL POLAR

În Peninsula Kola, dincolo de Cercul Polar de nord, se construiește una din cele mai mari centrale atomo-electrice din Uniunea Sovietică. Centrala va fi înzestrată cu turbine de cîte 220 000 kilowați. Toate agregatele vor fi dirijate cu ajutorul aparatelor electronice de calcul.

LA BELGRAD SE VA CONSTRUI UN DISPECERAT FEDERAL

În R.S.F.I. a fost adoptată hotărîrea de a se construi un dispecerat federal la Belgrad și trei centre de dispecerizare regionale: la Zagreb, Sarajevo și Belgrad. Prin aceasta se urmărește modernizarea continuă a producției de energie electrică și formare a sistemului energetic unic, ceea ce va permite folosirea mai rațională a capacităților energetice.

Cele trei centre de dispecerizare regională poartă denumirea de „Vest", „Centru" și „Est". Dispeceratul federal urmează să intre în funcțiune spre sfîrșitul anului 1970, iar cele regionale — pe măsură ce vor fi terminate.

UN MARE CENTRU DE CALCUL LA BRATISLAVA

La Bratislava a luat ființă un mare centru de calcul pentru nevoile cercetărilor științifice. În R. S. Cehoslovacă funcționează în prezent 114 centre de calcul cu 133 mașini electronice, care prelucrează date primite din partea instituțiilor economice, de cercetări științifice și de proiectare.

LACUL DE ACUMULARE „JREBCEVO"

În județul Sliven din Bulgaria a fost construit lacul de acumulare „Jrebcevo". Fiind al treilea ca mărime din R. P. Bulgaria, lacul are capacitatea de 400 milioane metri cubi de apă și va servi la irigarea a 103 000 ha terenuri agricole. Lățimea barajului, cu ajutorul căruia a fost construit lacul este de 256 m, iar înălțimea de 57 m.

PE SCURT • PE SCURT

● CAPE KENNEDY. La poligonul de lansare de la Cape Kennedy a început marți „numărătoarea inversă" pentru vehiculul spațial „Apollo-10", care va dura pînă luna viitoare.

Între timp, tehnicienii continuă verificarea amănunțită a rachetei purtătoare.

Potrivit planurilor anunțate de N.A.S.A., zborul cabinei „Apollo-10" va constitui un preludiu al asclenizării primului echipaj uman, prevăzut pentru luna iulie.

● GENEVA — La sediul Palatului Națiunilor s-au deschis lucrările celei de-a 2-a sesiuni a Comitetului special pentru preferințe comerciale din cadrul U.N.C.T.A.D. Se vor discuta posibilitățile de dezvoltare a exporturilor țărilor în curs de dezvoltare spre piețele țărilor dezvoltate și elementele posibile ale unui sistem de preferințe.

● STOCKHOLM — Chirurgii de la Institutul Carolinic din Stockholm, care aleg în fiecare an pe laureații premiului Nobel pentru medicină, efectuează operații preventive împotriva afecțiunilor cerebrale la persoanele care suferă de arteroscleroză. Peste 100 de pacienți au fost operați cu succes și s-a constatat că riscul cazurilor de apoplexie a scăzut de la 65 la sută la mai puțin de 10 la sută. Scopul operațiilor este de a normaliza circulația sîngelui în creier, atunci cînd ea este redusă din cauza depunerilor de colesterol. În lipsa tratamentului, creșterea acestor depuneri poate provoca paralizie, apoplexia sau orbirea.

Copil înghițit de un piton

În regiunea Coxbazar din Pakistanul oriental, un copil în vîrstă de opt ani a fost înghițit de un piton. Copilul plecase din sat să culeagă iarbă. Părinții celui dispărut, cărora li s-au alăturat toți sătenii, au organizat o vînătoare împotriva pitonului.

Pitonul, de dimensiuni gigantice, a putut fi găsit și apoi ucis. În interiorul șarpelui, sătenii au descoperit corpul copilului decedat.

● MOSCOVA. General-locotenent Anatoli Kadomțev, comandantul aviației apărării antiaeriene a U.R.S.S., și-a pierdut viața în timpul exercițiilor atribuțiilor de servici, anunță agenția TASS.

● PRAGA. — La uzinele de vagoane Tatra din orașul Ostrava s-a produs un incendiu, care, după cum anunță agenția C.T.K., a paralizat activitatea uzinei și a produs însemnate pagube materiale. Nu s-au înregistrat victime.

● NEW YORK. — În orașul american Cairo, statul Illinois, unde de trei zile au loc incidente rasiale, au fost introduse interdicții de circulație. Guvernatorul statului, Richard Ogilvie, a trimis unități ale Gărzii naționale în oraș pentru restabilirea ordinii.

● TEL AVIV. — Un purtător de cuvînt al armatei israeliene a anunțat că în noaptea de marți spre miercuri unități de comando israeliene au pătruns pe teritoriul R.A.U., în regiunea Nilului, și au distrus o linie de înaltă tensiune și un pod. Agenția Associated Press transmite, citînd surse oficiale din Tel Aviv, că „grupele de comando israeliene s-au întors fără pierderi la bazele lor".

● CAIRO. — Mohamed Hassan Zayat, purtătorul de cuvînt oficial al guvernului R.A.U., a dezmințit miercuri știrile provenite din Tel Aviv în legătură cu reușita raidului întreprins de grupuri de comando israeliene în regiunea Nilului. El a afirmat, totodată că apărarea antiaeriană a forțelor populare egiptene a reușit să constringă două avioane israeliene să facă calea întoarsă, transmite agenția France Presse.

● ACCRA. La Accra a fost semnat un protocol sovieto-ghanez cu privire la schimburile bilaterale de mărfuri pe anul în curs. Potrivit documentului, U.R.S.S. va importa din Ghana cacao, esențe de lemn prețios și alte mărfuri, iar Ghana va importa din U.R.S.S. țiței, tractoare, mașini, utilaj industrial și zahăr.

ITALIA: La Battipaglia a avut loc o mare demonstrație de protest împotriva concedierii a 600 muncitori de la fabrica de țigări din localitate. În urma intervenției violente a poliției, au fost omorîți doi locuitori ai orașului, ceea ce a dat naștere la manifestări de și mai mare amploare, în întreaga Italie.

ÎN FOTO: Muncitori de la fabrica de țigări blocînd traficul feroviar la gara din Battipaglia.

Acord privind desființarea vizelor între Iugoslavia și Anglia

După cum anunță agenția Tanjug, Mirko Tepavac, secretar de stat pentru afacerile externe al R.S.F. Iugoslavia, și ambasadorul britanic la Belgrad, Terence Garvey, au semnat un acord privind desființarea vizelor între cele două țări. Marea Britanie este a 23-a țară cu care Iugoslavia a desființat, pe bază de reciprocitate, vizele.

Brazilia

Alte 104 personalități private de drepturi politice

RIO DE JANEIRO 30 (Agerpres). — Președintele Braziliei, Arthur da Costa e Silva, a hotărît marți privarea de drepturi politice a unui grup de 104 persoane. Totodată, unora din aceste persoane li s-a interzis activitatea în domeniile unde au lucrat pînă la anunțarea acestei hotărîri. Pînă acum, anunță agenția Associated Press, numărul persoanelor lipsite de drepturi politice pe o perioadă de 10 ani se ridică la 289.

Succese deosebite

1 Mai este pentru oamenii din toată lumea simbolul primăverii, al solidarității celor ce muncesc. În țările socialiste 1 Mai este sărbătoarea în cinstea căreia oamenii muncii se străduiesc să obțină cele mai bune rezultate în activitatea de construire a socialismului și comunismului.

Anul acesta, de 1 Mai, chiar în clada primăverii întîrziate, natura este în floare, oamenii muncii din Uniunea Sovietică cinstesc, printre alte realizări una dintre cele mai îndrăznețe înfăptuiri de pe șantierele comunismului.

Acolo unde primăvara noroaiele imobilizează tractoarele, unde vara doar elicopterele pot aduce pe șantier alimentele, iar gerurile iernii fac ca metalul să se lărîmițe ca o bucată de zahăr, munca oamenilor este un adevărat act de eroism. Cu atît mai mult ea este un act de eroism, cu cît locmai pe un asemenea șantier a fost încheiată înainte de termen construcția conductei de gaze cu lungimea de 1 000 km, care trece prin partea de nord a regiunii europene a U.R.S.S.

Ea își are obîrșia undeva în nord, în apropiere de fluviul Pecioara, acolo unde geologii au descoperit în ultimii ani uriașe rezerve de gaze naturale, apreciate numai în zonele prospectate în amănunțime la o jumătate de trilion de metri cubi, ceea ce va permite extragerea lor anuală într-o cantitate echivalentă cu 70 milioane tone de cărbune.

La construcția uriașei conducte au fost pentru prima oară folosite țevi cu diametrul de 1 220 mm. Aceasta va face ca încă în anul în curs regiunile de la nord de Moscova să primească 5 miliarde metri cubi de gaze naturale.

Deși uriașă, această cantitate de gaze, care vine din nordul țării, nu rezolvă încă nici pe departe problema energetică a zonei europene a țării, unde este concentrată 3/4 din întreaga populație a țării și aproximativ tot atît din întreaga industrie. De aceea, crește necesitatea de a se mări afluxul de combustibil gazos din ținuturile îndepărtate. El este deja furnizat de Ural, Asia Centrală, Caucazul de Nord și Siberia, parcurgînd distanța de mii de kilometri pînă la... beneficiari. Nu va trece mult timp și aceste conducte se vor uni într-un sistem unic de transport a gazelor naturale spre regiunile centrale ale țării. Partea principală a acestui sistem va fi construită din țevi cu un diametru atît de mare, încît prin ele ar putea trece un autoturism. Prin conductele noi, Siberia va livra în curînd mai multe gaze decît se extrag în prezent în întreaga Uniune Sovietică.

Aceasta este doar unul din sectoarele în care oamenii sovietici muncind cu abnegație pe marile șantiere ale comunismului, obțin succese deosebite, iar 1 Mai este un prilej de glorios bilanț.

N. CRISTOLOVEANU
Corespondentul Agerpres la Moscova

Orașele plutitoare — un proiect realizabil

NEW YORK 30 (Agerpres). — Scumpirea crescîndă a terenurilor din jurul marilor orașe americane a determinat pe urbaniștii din S.U.A. să ia în considerare apele de coastă puțin adînci pentru construirea de insule artificiale pe care să fie ridicate blocuri de locuințe sau amenajate aeroporturi.

Un studiu întocmit de Departamentul de locuințe și dezvoltare urbană din Washington arata că orașele plutitoare sînt un proiect realizabil. Platformele construite în șantiere navale nu vor fi prea strîns legate între ele și vor forma un oraș, evind dimensiunile dorite, conectat de țărm cu o autostradă.

Studiul arată că dimensiunea optimă pentru fiecare oraș ar fi de 5 000 persoane. Platformele plutitoare vor purta clădiri de pînă la 20 de etaje. În primul rînd vor fi cazați aici „refugiați" din cartierele urbane proiectate a fi demolate, pînă cînd acestea vor fi modernizate.

Autoritățile aviatice din Washington studiază amenajarea, pe baza aceluiași principiu, a unor aeroporturi plutitoare sau construite pe piloni. Planurile în curs de elaborare prevăd construirea unui aeroport flotant la Los Angeles și a unuia montat pe piloni la New Orleans.

TV

JOI 1 MAI

În jurul orei
8,45 Transmisiune de la mitingul și demonstrația oamenilor muncii din Capitală și din țară cu prilejul zilei de 1 Mai.
17,30 Telex Tv.
17,40 „Flori de mai" — Selecțiuni din programul prezentat la faza republicană a Festivalului cultural-artistic al pionierilor și școlarilor — zona București.
18,15 Cîntare patriei și partidului — Versuri.
18,30 „Mult mi-e dragă primăvara". Program interpretat de orchestra de muzică populară a Radioteleviziunii.
19,00 Telejurnalul de seară.
19,30 „Rapsodia florilor" — spectacol muzical-coregrafic.
20,45 „Orele incandescenței" — film documentar despre Galațiul anului 1969.
21,05 În lumea lui Walt Disney: Aventurile lui Mickey Mouse.
21,55 „Iarbă verde" — emisiune muzical-distractivă.
22,25 Varietăți pe peliculă.
22,55 Telejurnalul de noapte.
23,10 Închiderea emisiunii.

VINERI 2 MAI

11,00 Film pentru copii: „Glamador".
11,50 Concert simfonic.
12,35 Închiderea emisiunii de dimineață.
17,30 Telex Tv.
17,35 Lumea copiilor. „O familie năzdrăvană" — emisiune muzical-distractivă.
18,00 Zoo — Din viața animalelor.
18,30 „Cîntece și flori" — muzică populară românească.
19,30 Estrada tinereții — program de cîntece și dansuri, prezentate de Ansamblul artistic al U.T.C. și al Liceului de coregrafie din București.
20,15 Film artistic: „Iubiri fugare".
21,50 Film Tv. Arcul de triumf al Dunării.
22,05 Parada vedetelor. Samy Davis-Junior.
23,05 Telejurnalul de noapte.
23,15 Închiderea emisiunii.

RADIO

VINERI 2 MAI

PROGRAMUL I:

6,05 Cîntec și joc; 6,25 Dansuri din operete; 7,00 Radiojurnal. Buletin meteo-rutier; 7,10 Concertul dimineții; 8,10 Cîntece de voie bună; 8,30 La microfon, melodia preferată; 9,10 Moment poetic; 9,15 La microfon, melodia preferată (continuare); 9,45 Muzică populară; 11,10 De la un șlagăr la altul; 12,00 De toate pentru toți; 13,30 Întîlnire cu melodia populară și interpretul preferat; 14,00 Radiojurnal. Buletin meteorologic; 14,10 „Tata, mama, Fiatul și cu" — emisiune muzical-distractivă; 16,30 „Cravatele roșii în sărbătoare"; 17,00 Muzică populară; 17,15 Pentru patrie; 19,00 O melodie pe adresa dumneavoastră; 20,00 Radiojurnal. Sport; 20,30 Fonoteca de aur; 20,45 Voci celebre; 21,15 Muzică de dans; 21,40 Cu „Perinița" în jurul lumii; 22,00 Radiojurnal. Sport. Buletin meteorologic; 22,15 Melodii de H. Mălineanu; 22,30 Moment poetic. Lirica populară.

PROGRAMUL II:

6,00 Muzică ușoară; 7,30 Radiojurnal. Buletin meteo-rutier; 8,00 Cîntă Vico Torriani; 8,30 Din comoara folclorului nostru; 10,15 Teatru radiofonic. „Titanic vals" de Tudor Mușatescu; 12,30 Doi interpreți cunoscuți: Gigi Marga și Gică Petrescu; 13,00 Radiojurnal. Buletin meteorologic; 13,10 O voce de aur și un arcuș de neuitat: Maria Tănase și Grigoraș Dinicu; 14,00 Varietăți muzicale; 15,00 Muzică populară; 17,31 Din cele mai cunoscute melodii populare; 21,00 Radiojurnal. Sport; 21,10 Album de romanțe; 21,30 Soliști de muzică ușoară; 22,00 Muzică din operă; 23,00 Radiojurnal.

BULETINE DE ȘTIRI: Programul I: 6,00; 11,00; 24,00; 1,00; 4,00. Programul II: 19,00; 0,55.

REDACȚIA SI ADMINISTRAȚIA: Petroșani, str. Republicii nr. 90. Tel. 1662, 269 (Centrala cărbunelui)

Tiparul — Intreprinderea poligrafică Hunedoara. Subunitatea Petroșani 40 369